

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 94.

28de Møde.

Torsdagen den 7de Marts.

(Fortf.)

Formanden: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det ikke gaaer an at drage den Slutning, at et Medlem billiger Noget, fordi han tier dertil. Hvis den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) havde efterkommet den til ham rettede Opfordring om at udtale sig, havde han gjort sig skyldig i et, om end kun svagt, Brud paa Forretningsordenen; thi den nævnte ærede Rigsdagsmand havde ikke Ordet, og kunde altsaa ikke frax give det Svar, som ønskedes.

Finantsministeren: Det er vistnok altid en sørgelig Pligt for en Regjering at maatte forelægge et Lovudkast til en Krigsskatslov, og denne Pligt er endnu mere sørgelig, naar det er anden Gang, den bliver forelagt, men dobbelt sørgelig bliver den, naar man fra flere Sider hører udtalt, at Krigsskatten ikke skal kunne bæres i alle Dele saaledes, som det er foreslaaet, og ikke udredes i de Terminer, Regjeringen har anseet det nødvendigt at begjere. Jeg behøver ikke at fremhæve, at det kun er efter en nøie Overveelse, at Regjeringen i Almindelighed, og Finantsministeren i Særdeleshed, har begjert den nødvendige Krigsskat udredet i to Terminer istedetfor tre. Jeg troer, at man bør antage, at en saadan nøie Overveelse er gaaet forud, uagtet de detaillerede Grunde derfor ikke findes indførte i Motiverne, fordi de ikke egne sig til Offentliggjørelse. Det er vistnok tungt at skulle udrede en Krigsskat, som allerede forrige Gang har tynget særdeles meget paa enkelte Steder, at skulle udrede den i 2 Terminer istedetfor 3, og jeg tvivler heller ikke paa, at Skattens Udredelse, paa mange Steder vil kræve stor Opoffrelse, hvorfor det ogsaa vil være nødvendigt, at Regjeringen paa disse maa vise sig moderat og

give Henslånd, og netop dette har været en væsentlig Grund til, at der paa flere Steder er begjert endeel rundeligere af de forskjellige Skatteobjecter og Skatteborgerne end der efter en ligefrem Beregning vilde vise sig at være nødvendigt for at udrede omhandlede 4,200,000 Rbd. Det ligger i Sagens Natur, at anden Gang en Skat af den Størrelse, som nærværende, er for vort lille Land, begjeres, da maa den ikke ventes at komme saaledes ind som første Gang; thi vel var der ogsaa dengang Restancer, men disse vare dog ikke af noget betydeligt Omfang, ialtsald naar den occuperede Deel af Jylland undtages, medens derimod saadanne i et langt større Omfang næste Gang ville være at vente. Naar der er stillet det Spørgsmaal til mig, om det ogsaa virkeligt er nødvendigt om Finanserne paa ingen Maade kunne tilstede længere Henslånd end som her foreslaaet med Krigsskattens Udredelse, da er det meget vanskeligt at besvare dette, og jeg tør ingenlunde ligeoverfor Landets Fremtid paatage mig Ansvar for en bekræftende Besvarelse heraf. Vare vi sikke paa, at der ikke kunde være Spørgsmaal om at udrede Krigsskat eller Skat i Anledning af Krigen for det næste Finantsaar af Størrelse omtrent som nærværende, ja da var der vistnok Intet til Hinder fra Finantsministeriets Side for, at der kunde gives samme Frist med nærværende Krigsskats Betaling som med den for 1848. Det ligger i Indretningen af disse Creditbeviser, til hvis Udstedelse jeg har begjert Bemyndigelse, at man kan give Regjeringen Tilladelse til at discontere Indtægten af Krigsskatten. Der vil altsaa, naar man vil udsætte Brugen af de rentebærende Creditbeviser, Intet være til Hinder for at lægge Krigsskatten paa 3 Terminer istedetfor 2; men mine Herrer! det, som staaer uvist, og som Ingen kan afgjøre, og som jeg ikke drister mig til at tage Ansvar for at udtale en bestemt Mening om,